

om, at man kunde naa til Pari, var vist ved Behandlingen af Loven om Egaliseringsfonden i 1923. Da udtalte jeg et Haab om Pari, men efter at Egaliseringsfonden var brudt sammen og i hvert Fald — det ved jeg — fra det Øjeblik, jeg indtraadte i Valutaraadet, og under hele den Forhandling, som derefter har fundet Sted paa Grundlag af den Ordning, der nu gælder — Guldvekselsfoden —, har jeg indtaget det samme Standpunkt, som jeg har forfægtet her i Gaar: at man ikke burde tage Standpunkt, før alle Undersøgelser var til Ende. Jeg har altsaa ikke i Valutaudvalget udtalt mig for Pari.

Den anden Udtalelse af det ærede Medlem, jeg vilde gøre en Bemærkning til og tiltræde, er den, at det ærede Medlem hellere vilde bære en noget større Byrde, hvis den kunde bæres med Ære for Landet, end han vilde have en lettere Byrde, hvis den kunde bæres med Vanære. Denne Udtalelse tror jeg vi alle sammen kan tiltræde, og hvis der med Nedsættelsen var forbundet nogen Vanære, vilde jeg derfor paa det bestemteste fraraade den, men jeg har jo i Gaar udviklet, at efter min Mening vil en Nedsættelse til 91 betyde, at vi tilbagebetaler Udlandet alt, hvad vi skylder, og mere til, idet vi har stiftet vor Gæld til lavere Kronerkurser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Valutaudvalgets Forhandlinger er ikke stenograferet, og det var maaske derfor urigtigt af mig at komme med den Bemærkning, men jeg tager ikke i mindste Maade fejl af, at den Tid ikke ligger ret langt tilbage, da det ærede Medlem Hr. Rode netop i Udvalget udtalte, at Pariteten maatte vi tilstræbe. Jeg konstaterede dette, idet jeg bagefter sagde til en af mine Partifæller: Rode er altsaa fremdeles stemt for Pariteten. Men jeg skal altsaa gøre en Undskyldning for, at jeg har udtalt mig saadan vedrørende en Forhandling i Udvalget, da det ikke kan bevises fra nogen af Siderne.

Med Hensyn til Ordet „Vanære“ vil jeg blot sige, at jeg brugte Udtrykket „med Ære“ og tilføjede saa noget om Vanære. I øvrigt

sagde jeg: hvis det skulde nedsætte vort Land i Nationernes almindelige Omdømme o. s. v. Vanære er jo et stærkt Udtryk.

Formanden: Jeg anmoder ærede Medlemmer om ikke at drage Valutaudvalgets Forhandlinger med ind i Debatten her over, hvad der maatte være bekendt gennem Pressen.

Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet foren kort Bemærkning.

Rode: Jeg vilde ikke have det mindste imod, hvis Formanden ikke forbød os at omtale, hvad der er sket i Valutaudvalget, at det fremdroges, hvad jeg har sagt dér. Men det ærede Medlem Hr. Pinstrup tager ikke des mindre fejl. Ærede Medlemmer, som har fulgt mine Bemærkninger i Valutaudvalget, vil vide, at der har været Konsekvens i dem. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har ofte beklaget, at Forholdene i Salen var saaledes, at man vanskeligt kunde høre hinanden, og jeg kan derfor ikke forstaa hans Udtalelse nu ud fra andet Synspunkt end dette, at han ikke har kunnet høre, hvad jeg har sagt. Maa jeg endnu tilføje, at enten man bruger Ordet „Vanære“ eller „Nedsættelse af vort Omdømme i Udlandets Øjne“, er for mig det samme i dette Tilfælde. En Handling, som vilde nedsætte os i Udlandets Omdømme, vilde jeg heller ikke under nogen Omstændigheder kunne anbefale.

Brorsen: Under Behandlingen af almindelige Love, saasom sociale Love og Skatte- love, er vi her i Rigsdagen naturligvis altid udsat for at kunne komme til at gribe fejl, og navnlig naar der er Tale om Lovgivning paa et nyt Omraade, er der en Del Sandsynlighed for, at det kan vise sig, at en saadan Lov, naar den prøves i det praktiske Liv, nødvendigvis maa rettes. I Almindelighed lader dette sig jo ogsaa gøre, det har vi Vidnesbyrd nok om, idet der Gang paa Gang foretages Revision af de Love, vi vedtager her paa den danske Rigsdag. Men den Lovgivning, vi her staar overfor, er af en saadan Karakter og en saadan Betydning, ikke mindst naar vi nu nærmer os de sidste Faser af denne Lovgivning, at den adskiller sig fra det meste af den Lovgivning, vi ellers har med